מכתבים

ההכרך הוא בעיקרון

האירועים האחרונים והמפולת הקרובה בקמבודיה והצפויה בדרום־וייאט־נאם מחרידים ישראלים רבים. לא זה מה שמחריד אותי. אנו יכולים למנוע תחזית כזו, אם נעשה דברים שקולים ונתפוס את עצמנו בידיים.

המלחמה בווייאט־נאם החלה כמאבק מקומי בין בני אותו עם על השילטון, ולפני כעשר שנים הפך לזירת־מאבק בין ארצות־הברית והקומוניסטים, סופו של המאבק נחרץ ברגע שארצות־הברית פרשה ממנו והותירה את בנות־בריתה לטרף.

ישראל אינה וייאט־נאם ואינה קמבודיה. ריבנו אינו ביניהו לבין עצמנו, אלא עם שכנינו הרואים בחיסולנו את שאיפתם, ואינם מאפשרים לנו כל פיתרון אחר. למיליוני אזרחי דרום־מיזרח אסיה יש אלטרנטיבה: לחיות תחת שילטון אחר, שילטון קשה יותר, אך להישאר בחיים.

האלטרנטיבה שלנו היא רק לחיות או לחדול!

דויד ארנון, ירושלים

השמטה מקאברית

במקום להגיד את האמת ישר בפרצוף, אוהבים אמצעי־התיקשורת שלנו להשפיך על כל אמת קצת „אמת" משלהם. זה היה במילחמת יום־הכיפורים, כאשר באמצע היום הקדוש התבשרנו על „ניצחונות" שנוחל צה"ל ועל מיגור הצבא המצרי.

לאט־לאט אבל בהתמדה אנחנו נעשים דומים לבני־דודינו, ואם נהיה כמותם שוב לא תנצח האיכות את הכמות, אלא נעמיד כמות מול כמות, וזה מה שיקבע.

באותה רוח פירסם ידיעות אחרונות לאחר שבת סאבור, ב־9.3.75: „מטוסי אל־על באים מלאים למרות התקרית." אבל ביחס לכותרת נוספת, שהתפרסמה באותו עיתון, בזו הלשון: „תיירים אמריקאיים: ‚ישראל המקום הבטוח ביותר בעולם' —" אני חושב שהיתה השמטה, והמשך דיבריהם של התיירים היה: „— לקבל כדטיס־נסיעה חינם בחזרה, אבל בשכיבה."

הוספה מקאברית, אבל מציאותית, לצערנו.

יוסף שוורץ, ד.צ. 2718, צה"ל

קורס מזורז לאנגלית

נדמה לי שהגיע הזמן לשלוח כמה ממפיצי־הסרטים בארץ לקורס לאנגלית מזורזת. זה שהם מעניקים לסרטים שלהם שמות כיד הדימיון הטובה עליהם, לפי הבנתם את ה„פסיכולוגיה" של ציבור הצופים — זה עניינם הפרטי, וזכותו של הציבור לבלוע או להקיא. אבל כשהם מתרגמים שמו של סרט באופן מילולי, מותר לצפות מהם שיעשו זאת בדיוק, לא בשגיאה גסה. אנחנו אולי מדינה לבני־טיניות, אבל יודעי־אנגלית ברוך השם כבר יש כאן.

כוונתי לשמו של הסרט המוצג כעת בקולנוע פרין בתל־אביב. כאן קוראים לו: „הסרט האחרון." זה יפה מאד, וגם מתורגם מילולית מן השם האנגלי „דה לאסט דיטייל." אלא שמישהו לא ידע, כנראה, ש„דיטייל" באנגלית, בשפת הצבא, הוא גם „יחידה" או „כיתה" הנשלחת למשימה מסויימת — או פשוט „משימה." וזו, במקרה חילה, כוונתו של שם הסרט הזה, המספר על שני ימאים ותיקים שנשלחים ללוות ימאי צעיר שגנב. אילו ניתן הדבר בידי, הייתי קורא לסרט „המשימה האחרונה", או משהו כזה.

ראובן טמיר, נתניה

● אילו היה הקורא טמיר מעיין במדור קולנוע (העולם הזה 1960) היה מוצא שם אותה הערה ואותה הצעה — בדיוק.

רגע של כאב

השבוע עמדתי דום, יחד עם כל העם, שעה שהוחזרו אלינו גופותיהם של 39 חללי צה"ל הנעדרים. לא יכולתי להתאפק, וכתבתי את שיר הרגע הזה, לפי לחנו של הימנון מילחמת־השיחרור „באב אל־וואד." בכך, נדמה, נסגר עוד מעגל קטן בשרשרת־הדמים של האומה:

על חולות סיני, אי־שם בקילומטר / משני העברים, גדודים מחופרים / ודימעה בעין מופיעה בסתר / זה־עתה הגיע מישלוח ארגזים.

משאית מצרית את מיטענה פורקת / רכב ישראל את מנועיו עצר / ופלוגת חוגרים את כלי־נישקה דוגלת / אל־הרחמים צוסה אל המידבר / ריח־קרב ועדויות זוועה אילמת / בלבבות נגס כדור עקר.

עוד ארגז עם עצמות נישא בדרך / גולגלות חורקות גולשות אחת־אחת / אלה גיבורייך, ארץ, קודי ברך / הלם חרישי על המידבר נחת.

הדגלים כורעים, לבן חיוור, כחול / ושמיים מרמזים כי ערב בא / גלגלי הרכב נשחקים בחול / הד מהר־הבית לוחש ברוך־הבא. / משאית מצרית את מיטענה פרקה כבר / בסיני עוד יום ארוך עבר. / גיבורים.

ש.א., תל־אביב

צפנת ואין פענח

זה שנים רבות שהמורים בסקטור ה־ערבי ממשיכים לקבל תלושי־המשכורת בכתב־יד, למרות שכל עובדי המדינה וה־מורים היהודיים מקבלים את התלושים שלהם מעובדים במיכון.

אין זו בעייה, אילו היה באפשרותנו לפענח ולקרוא את התלוש ולדעת מה קיבלנו ומה נוכה מהמשכורת.

כל המאמצים עם מדור־החשבונות במישרד־התיחזוק, לשיפור המצב, עלו בתוהו.

מצ"ב דוגמה של תלוש־משכורת אשר מתאים לחידה שאפשר לתת עליה פרס גדול למי שיצליח לפענח אותה.

מאמי גרינברה, נצרת

פוליטיקה — לא לילדים

קראתי את מאמרו של אורי אבנרי ב־עיתון הארץ מ־14 במארס, בעניין ליכוד הגופיפים. אני רוצה בזה לתמוך ברעיונו, ואינני חושב ש„אופי" שייך לעניין.

פוליטיקה איננה עניין לילדים, ויש להשאיר חשבונות אישיים בצד כשמדובר בדבר גורלי כעתיד מדינת ישראל. כישלון קיסינג'ר הוא דבר עצוב בשבילנו, וסכנת הימין חריפה עוד יותר עכשיו: האם קבוצת הקנאים גושׁ־אמונים תשתלט על הארץ? איזה אסון לכולנו!

בסיכום, אני מוכן לתרום את חלקי הקטן להשגת מטרה זו: איחוד מחנה־השלום. ולא נחכה ל„אריק שרון חדש" כדי להת־חיל במלאכה (אינני מאמין באגדת אריק שרון). הזמן קצר והמלאכה רבה.

מנחם רזין, ירושלים

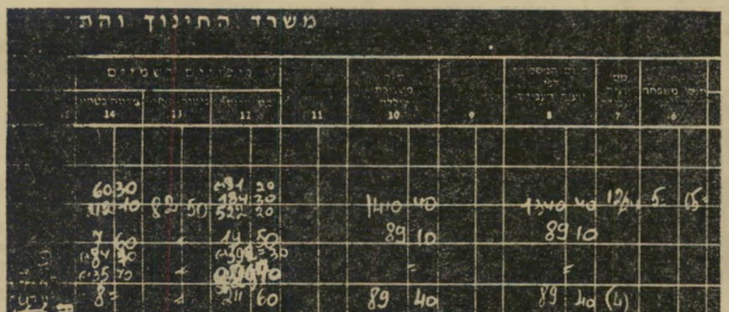

תלוש משכורת למורה בנצרת
פרס לפותר החידה

למסיימים שירותם בצ.ה.ל!
הרשות לחינוך והכשרה ימיים מודיעה על פתיחת

קורסים לקצינים בצי הסוחר

* קורס לחובלים

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות וראיה תקינים, בוגרי 12 שנות לימוד ובוגרי 11 שנות לימוד, בעלי תעודה טובה.

* קורס לקציני מכונה

מתקבלים משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה, בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים ותלת שנתיים (למעט חניכות), בעלי תעודה טובה במגמות המתכת. כן מתקבלים בוגרי בתי"ס תיכוניים ומסיימי כיתה י"א תיכון שיוכשרו למקצועות המתכת לפני כניסתם לקורס.
למהנדסי מכונה והנדסאי מכונה — מסלולים מקוצרים.

* קורס לקציני רדיו

הקורס יפתח בספטמבר 1975. מיספר המקומות מוגבל. מתקבלים בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת רדיו אלקטרוניקה או בעלי השכלה צבאית מקבילה או בעלי תעודת טכנאי אלקטרוניקה סוג Z; משוחררי צה"ל בעלי בריאות תקינה עד גיל 30.

* קורס לקציני חשמל

מתקבלים א. בוגרי בתי"ס מקצועיים 4 שנתיים במגמת חשמל
ב. טכנאי חשמל, הנדסאי חשמל, מהנדסי חשמל.

עכשיו יותר כדאי בצי הסוחר!
ההטבות ותנאי השכר עכשיו יותר משמעותיים: **בעת ההכשרה — כלכלה ומגורים ללא תשלום ומענק חודשי גבוה (במטבע קשה). לאחר ההסמכה — קידום מהיר בדרגות ובשכר (חלקו במטבע קשה), תוספות והטבות שונות.**

לפרטים נוספים פנה למשרדינו:

בחיפה: רח' נתן (קייזרמן) 11 ליד כיכר פריז בימים א'—ו', בשעות 8—14.

בתל־אביב: מגדל שלום, רח' אחד העם קומה 28, בימי ב', בשעות 9—13.

לנוחותך תוכל גם להרשם לפי הספח חמצורף.

היה קצין בצי הסוחר!

לכ' הרשות לחינוך והכשרה ימיים ת.ד. 1909 חיפה 31000

הנני מעוניין בפרטים נוספים בקשר לקורס .....
שמי ..... כתובתי .....
חשכלתי ..... גיל .....
תאריך ..... חתימה ..... ה. הזה אפריל